

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 212/2021-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Jany Laššákovej a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **MYT-ELEK, s. r. o.**, IČO 31 680 089, Nová Ľubovňa 428, zastúpenej Advokátskou kanceláriou **VASIL & partners, s. r. o.**, Žižkova 4D, Košice, v mene ktorej koná advokát JUDr. Martin Vasil', proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7Up 1225/2018 zo 4. februára 2019 a proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7Up 1225/2018 z 9. septembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. novembra 2020 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) platobným rozkazom a uznesením všeobecného súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje oba napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) na ďalšie konanie, ako aj priznať jej trovy konania pred ústavným súdom.
2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a napadnutých rozhodnutí vyplýva nasledovný stav veci:
3. Sťažovateľke ako žalovanej bolo napadnutým platobným rozkazom v upomínacom konaní uložené zaplatiť žalobcovi istinu 210 000 eur s príslušenstvom alebo podať odpor v stanovenej lehote. Platobný rozkaz bol sťažovateľke doručený prostredníctvom elektronickej schránky s uplatnením fikcie doručenia.
4. Sťažovateľka podala proti platobnému rozkazu 18. marca 2019 odpor. Posledným dňom lehoty na podanie odporu bol pondelok 8. marca 2019. Lehota na podanie odporu sťažovateľke uplynula 9. marca 2019. Súčasne s odporom sťažovateľka podala žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty

na jeho podanie. Okresný súd uznesením č. k. 7Up 1225/2018 z 30. septembra 2019 návrh sťažovateľky na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odporu zamietol.

5. Okresný súd následne uznesením č. k. 7Up 1225/2018 z 13. júla 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom (nie je napadnuté ústavnou sťažnosťou, pozn.) odmietol odpor sťažovateľky proti platobnému rozkazu z dôvodu jeho oneskoreného podania. Proti tomuto uzneseniu sťažovateľka podala sťažnosť, o ktorej rozhodol okresný súd napadnutým uznesením zo 16. septembra 2020 tak, že sťažnosť zamietol ako nedôvodnú s poukazom na oneskorenosť podaného odporu, čo spôsobuje irelevantnosť jeho vecnej argumentácie.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Proti napadnutému platobnému rozkazu podala sťažovateľka túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje tým, že plnomocenstvo udelené žalobcom jeho právnomu zástupcovi nebolo doručené okresnému súdu formou zaručenej konverzie, ale len podpísané zaručeným elektronickým podpisom splnomocneného advokáta, a nie splnomocniteľa. Podľa názoru sťažovateľky uvedený nedostatok bránil okresnému súdu vo veci rozhodnúť platobným rozkazom, na čo mal prihliadnuť ex offo.

7. Proti napadnutému uzneseniu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť proti uzneseniu o odmietnutí odporu, sťažovateľka namieta, že „... *pokiaľ Okresný súd Banská Bystrica nepostupoval v zmysle zákona sám z úradnej povinnosti, tak mal uvedenú vadu odstrániť na námietku sťažovateľa vznesenú v sťažnosti zo dňa 17. 07. 2020. Argumentácia okresného súdu uvedená v bode 14. odôvodnenia uznesenia sp. zn. 7Up/1225/2018 zo dňa 09. 09. 2020 neobstojí. Jedná sa o veľmi rigidný a formálny výklad, v rozpore s ústavnými princípmi, najmä v rozpore s právom sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie a právom sťažovateľa domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Okresný súd nemôže ospravedlňovať porušenie zákona tým, že v konaní o sťažnosti už údajne nemohol o tejto vade rozhodovať... Práve naopak, všeobecný súd bol povinný zistenú vadu odstrániť a predmetný platobný rozkaz zrušiť, nakoľko návrh na vydanie platobného rozkazu je neprípustný podľa ust. § 3 ods. 7 písm. a) ZoUK.*“.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka vzťahujúca sa na formálny nedostatok plnomocenstva na zastupovanie v konaní pred okresným súdom, ktorá bola vznesená v oneskorene podanom odpore a jej relevancia v konaní o sťažnosti proti uzneseniu o odmietnutí oneskorene podaného odporu.

III.1. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým platobným rozkazom

9. Proti napadnutému platobnému rozkazu bola sťažovateľka oprávnená podať odpor v lehote 15 dní od jeho doručenia. Prípadná namietaná nezákonnosť v postupe súdu, ktorý predchádzal vydaniu platobného rozkazu, mohla byť odstránená v ďalšom konaní po podaní včasného odporu.

Vzhľadom na to, že sťažovateľka toto svoje oprávnenie včas nevyužila, keď podala odpor po uplynutí stanovenej lehoty, nemožno jej podanie považovať za vyčerpanie opravných prostriedkov, ktoré mala sťažovateľka vo vzťahu k platobnému rozkazu k dispozícii. Uvedené vyčerpanie dostupných opravných prostriedkov, ktorými je možné zabezpečiť nápravu tvrdeného protiprávneho stavu porušujúceho základné práva sťažovateľa, je pritom podmienkou prípustnosti ústavnej sťažnosti podľa čl. 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

III.2. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým uznesením z 9. septembra 2020

11. Ústavný súd v namietanom uznesení nezistil taký výklad zákonných predpisov rozhodných pre vec samotnú, ktoré by mohli vyvolať účinky nezlučiteľné so základným právom na spravodlivé súdne konanie.

12. V procesnej situácii, že odpor bol sťažovateľkou podaný oneskorene, nemá jeho obsah z hľadiska vecnej argumentácie žiadnu relevanciu, pretože prípadné námietky proti platobnému rozkazu musia byť uplatnené riadne a včas, aby boli spôsobilé vyvolať účinky, ktoré s riadne podaným odporom právne predpisy spájajú. Sem patrí i povinnosť súdu riadne vyhodnotiť a presvedčivo odôvodniť rozhodnutie o námietkach obsiahnutých v odpore za predpokladu jeho riadneho a včasného podania. Námietky, ktoré mali byť, ale neboli predmetom včasného odporu, nemožno následne „náhradne“ uplatňovať v sťažnosti proti uzneseniu o odmietnutí oneskoreného odporu a dožadovať sa prihliadania na ne v tejto fáze konania. Uvedený právny názor prezentoval aj okresný súd v napadnutom uznesení a ústavný súd ho považuje za ústavne akceptovateľný.

13. Ústavný súd preto dospel pri predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi napadnutým rozhodnutím okresného súdu a obsahom označených základných práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. apríla 2021

Peter Molnár
predseda senátu